

Wat leuk dat je een spreekbeurt of werkstuk wilt gaan maken over het asiel in Spanje. Op die manier help je de honden in het asiel ook al omdat andere kinderen misschien wel door je verhaal later ook een hondje uit een asiel zullen nemen.

Wij zijn een stichting die Animal in Need heet en wij helpen honden in een asiel in Spanje. Dat asiel is in La Linea de la Concepcion, dat is een kleine stad die helemaal in het zuiden van Spanje ligt en vlak bij de rots van Gibraltar. Dat is die grote rots waar heel veel aapjes leven.

Wij hebben ook een website: www.animalinneed.com. Ook op de website kun je veel lezen over de honden in het asiel in Spanje.

In dit stuk zullen we je uitleggen wat wij doen en waarom wij het belangrijk vinden dat honden die nu in een asiel wonen een eigen baasje en een huis zullen krijgen.

Het dierenasiel:

Waarom is het zo belangrijk dat je als je een hond wilt aanschaffen, je eerst gaat kijken bij het asiel.

Er zijn heel veel honden die in een asiel wonen en die op zoek zijn naar een baasje.

In Nederland zitten ook honden in het asiel, zij zijn meestal door hun vorige baasje in het asiel afgegeven. Nederland is namelijk een land waar geen zwerfhonden op straat lopen.

In andere landen, bijvoorbeeld in Spanje zijn wel veel zwerfhonden. Een zwerfhond is een hond die geen baas en daardoor geen huis heeft en op straat rondzwerft op zoek naar eten. Doordat deze honden geen verzorging krijgen hebben ze vaak vlooien, teken of andere ziektes. Ook krijgen zwerfhonden heel veel puppy's omdat ze niet gesteriliseerd

of gecastreerd zijn. En deze puppy's krijgen, als ze groot zijn ook weer puppy's. Op die manier komen er steeds meer zwervhonden bij. Sommige zwervhonden worden gelukkig door lieve mensen van de straat gehaald en naar een goed asiel gebracht. Hier zijn ze veilig en worden ze verzorgd totdat ze een baasje vinden.

Maar in Spanje bestaan er helaas ook nog steeds dierenasiels die dodingsstations worden genoemd. In Spanje heet dit een "perrera". Een dodingsstation is een plek waar de honden die op straat werden gevonden, worden doodgemaakt. Een dodingsstation is een asiel van de gemeente. In Spanje is iedere gemeente verplicht om een "oplossing" te hebben voor zwervhonden. In Spanje lossen ze het zwervhonden probleem dus op, door deze honden naar dodingsstations te brengen, waar ze vaak na 10 dagen worden gedood.

Dit is natuurlijk heel zielig en daarom is het asiel van Animal In Need opgericht. In het asiel van Animal in Need worden de honden verzorgd en wordt er een nieuw baasje voor de honden gezocht. Mensen die een hond zoeken kunnen deze honden adopteren. De honden die in het asiel wonen en die je kunt adopteren staan met een foto en een verhaaltje op de website.

Maar ons asiel doet nog veel meer, daar schrijven we in een ander hoofdstuk meer over.

Vaak kopen mensen een puppy bij een fokker of bij mensen die een hond thuis hebben die een nestje heeft gekregen.

Maar hoe mooi is het, als je een hond kan redden uit een asiel. Al is het maar 1 hond, het betekent wel dat deze hond dan een fijn leven krijgt. Voor deze hond is het dus een wereld van verschil als hij door een nieuw baasje wordt gekozen.

Waarom is een asiel belangrijk?

We gaan het nu over het zwervdieren probleem in Spanje hebben. Niet alleen in Spanje maar in heel veel andere landen zijn ook zwervdieren. Maar omdat ons asiel in Spanje is zullen we je nu alleen uitleggen hoe het in Spanje gaat met zwervdieren.

Misschien ben je wel eens met je ouders op vakantie naar Spanje geweest en heb je daar zwervhonden of zwervkatten gezien. Deze dieren zijn op straat geboren of op straat gezet, omdat hun baasje niet meer voor ze wil of kan zorgen. Ze gaan dan op zoek naar eten, vaak in de buurt van bijvoorbeeld hotel of een restaurant. Daar is immers eten in vuilnisbakken te vinden. De eigenaren van restaurants zijn daar niet blij mee. Om dit op te lossen maken ze in Spanje gebruik van hondenvangers. Deze mensen vangen zwervhonden en brengen ze naar

een dodingsstation. In het vorige hoofdstuk hebben we al uitgelegd wat een dodingsstation is. Het is natuurlijk verschrikkelijk wat er daar met honden gebeurt. Gelukkig zijn er steeds meer mensen in Spanje die dit ook zielig vinden voor de honden en voor ze willen zorgen.

In Spanje gaan veel mensen heel anders met hun dieren om dan wij hier in Nederland. Sommige honden liggen hun hele leven buiten aan een korte ketting als waakhond zodat er geen inbrekers komen. Uitgelaten of geknuffeld worden deze honden niet, en ook hebben ze niemand om mee te spelen. Er wordt vaak niet goed voor ze gezorgd en ze krijgen niet genoeg of geen goede voeding. In Spanje wonen ook jagers, die honden gebruiken voor de jacht op bijvoorbeeld konijnen. Dit noemen ze dan werkhonden, ook de werkhonden worden meestal slecht behandeld.

Hier in Nederland is een hond een echt huisdier. Hij is ons vriendje en grote maatje en we doen alles voor hem. Als hij ziek is gaan we naar de dierenarts, geven hem lekker eten en af en toe een lekker snoepje, we borstelen hem, verzorgen hem en we knuffelen en spelen met hem. In Spanje is dit niet zo normaal als bij ons. Daar is een hond vaak geen echt huisdier en mogen ze niet in het huis bij hun baasje wonen, maar wonen ze in de tuin of op het balkon. Als de baasjes de hond dan niet meer leuk vinden en hem niet meer willen of omdat hij niet goed kan jagen dan wordt hij gewoon op straat gezet.

Een ander groot probleem is dat zwervhonden veel puppy's krijgen. Ze kunnen wel 2 keer per jaar een nest van wel 10 puppy's krijgen. Al die puppy's kunnen binnen een jaar ook weer puppy's krijgen. Al daar niks aan gedaan wordt, komen er dus in korte tijd steeds meer zwervhonden bij.

Dit kan eigenlijk vrij simpel opgelost worden door de honden te castreren of te steriliseren. Steriliseren (bij vrouwtjes honden, teven genoemd) en castreren (bij mannetjes honden, reuen genoemd) betekent dat de hond door de dierenarts geopereerd wordt, zodat ze geen puppy's meer kunnen krijgen of maken.

Dat klinkt misschien zielig, maar dat is het niet. De hond merkt er niet veel van en zo zorgen we ervoor dat er niet nog meer honden bijkomen die dan misschien ook weer een zwervhond zonder een eigen huis worden.

Op de wereld zijn namelijk al te veel zwervhonden.

Als de hond in een goed asiel terecht komt heeft hij jammer genoeg nog geen eigen baasje en een eigen huis, maar het asiel is wel een veilige plek voor hem om te slapen, hij wordt daar goed verzorgd en

krijgt eten en drinken. Ook hoeft de hond dan niet meer bang te zijn dat hij door mensen op straat wordt weggejaagd of geslagen of door auto's wordt aangereden.

Daarom is een asiel belangrijk.

Nu je weet hoe de honden (zwerfhonden, ongewenste honden, ex-jachthonden enzovoort) in een asiel terecht komen, gaan we je in het volgende hoofdstuk vertellen over ons eigen asiel in Spanje.

Het asiel van Animal in Need.

Geschiedenis van het asiel van Animal in Need in La Línea de la Concepción in Spanje

Het asiel daar is opgericht door de Nederlandse man Peter Koekebakker. Hij is in 1961 geboren in Almelo (Nederland). Helaas is Peter op 30 maart 2019 onverwachts overleden. In 1990 ging Peter op vakantie naar Spanje waar hij heel veel zwerfhonden zag. Dit vond hij verschrikkelijk en hij bleef er steeds maar aan denken. Hij bedacht toen dat hij er iets aan wilde doen. Daarom is hij 1991 in Spanje gaan wonen om daar honden te gaan helpen. Hij werkte de eerste jaren voor verschillende asiels in Spanje totdat hij in 2005 terecht kwam in het asiel in La Línea de la Concepción in Zuid-Spanje.

Hij heeft er zijn levenswerk van gemaakt om zoveel mogelijk honden te redden. Sinds 2005 heeft Peter meer dan 10.000 honden gered. Dit deed hij door honden die op straat leefden op te vangen, honden bij slechte baasjes weg te halen en door de honden uit het dodingsstation te halen.

Maar de honden die door Peter gered werden die moesten wel een veilige plek hebben. Peter heeft toen zelf het asiel gebouwd. Het asiel bouwde Peter naast het gebouw van het dodingsstation en steeds als er weer honden in het dodingsstation werden gebracht kocht hij die honden en bracht ze naar zijn eigen asiel. Hij maakte hokken van houten pallets, golfplaten en roestige ijzeren hekken.

De bodem van de hokken waren van gewoon zand. Dat was wel een probleem, want door al dat zand hadden de honden in de zomer veel last van ongedierte zoals vlooien, teken en andere parasieten. Ook is het in de zomer in Spanje altijd erg heet, hierdoor wordt ook het zand heel erg heet, waardoor de pootjes van de honden konden verbranden. In de winter is de regenperiode in Spanje en het water van de regenbuien kan in een zandbodem niet goed wegstromen. Hierdoor stonden de honden soms de hele dag met hun pootjes in het water. Ook konden de honden gaten graven in het zand en sommige ontsnapten op die manier uit hun hok.

Per maand haalde Peter wel 30 of 40 honden uit het dodingsstation. Hierdoor werd zijn eigen asiel steeds groter en groter. In het jaar 2010 kreeg Peter van de Gemeente toestemming om het dodingsstation over te nemen. Vanaf die dag werden er geen honden meer gedood in het dodingsstation van La Línea de la Concepción.

Het asiel werd steeds bekender en veel mensen wilden helpen om de honden daar een nog betere en veiligere plek te geven. In de zomer van het jaar 2009 werden er, met het geld dat Peter van donaties van mensen had gekregen nieuwe kennels gebouwd. Deze kennels hadden stenen muren en een vloer van beton. Dit is veiliger voor de honden. In de zomer wordt het beton niet zo heet zodat ze hun pootjes niet meer konden verbranden en het regenwater kan nu makkelijker wegstromen. Ook konden de honden nu geen gaten meer graven en op die manier ontsnappen. Maar wat ook belangrijk was dat de kennels beter schoon gemaakt kunnen worden en hierdoor ziektes en ongedierte veel minder voorkomen. In iedere kennel staan manden, voerbakken en waterbakken. Vaak staat er ook een zwembadje in de kennel zodat de honden een lekkere koele duik kunnen nemen in de zomer of gewoon een beetje spelen in het water. In de zomer kan het in wel 45 graden worden in het asiel.

Sinds die tijd wordt er steeds van alles aan het asiel verbeterd en is er van alles gebouwd en gemaakt.

Er is in het asiel een ziekenhuis gemaakt waar de dieren behandeld en geopereerd kunnen worden door een dierenarts.

Ook zijn er speelvelden voor de honden gemaakt waar ze af en toe lekker kunnen rondrennen en met hun hondenvriendjes kunnen spelen. En komen veel mensen helpen om iedere dag alle kennels schoon te maken en om te helpen met de verzorging van alle honden.

De mensen die daar in de buurt wonen kunnen hun hond gratis laten castreren of steriliseren in het asiel.

Als mensen hun hond toch niet meer willen, kunnen ze de hond gratis naar het asiel brengen. Op die manier wordt voorkomen dat de hond gewoon op straat gezet wordt en dus ook een zwervhond wordt.

Er zijn niet alleen honden in ons asiel. Er zijn ook katten, paarden, herten, varkens, ezels, geiten, konijnen en meeuwen. Er is ook eens een gier geweest. Deze is weer vrijgelaten en komt af en toe terug om gedag te zeggen. Elk dier wat hulp nodig heeft is welkom in het asiel. Sinds Peter het asiel heeft opgericht wordt er door veel mensen voor gezorgd dat alle dieren veilig zijn, verzorgd worden en te eten hebben.

Wat voor soort honden zitten er in het asiel van Animal in Need?

Er zitten veel verschillende soorten honden in het asiel. Grote honden, kleine honden, honden van verschillende rassen zoals: Herdershonden, Labradors, Retrievers enz., Spaanse jachthonden en heel veel honden die we “mixen” noemen. Een mix is een hond waar verschillende rassen in zitten. Ook zijn er hele oude honden en zijn er hele jonge hondjes van soms nog maar een paar dagen oud, die bij het asiel zijn neergezet of worden gevonden door lieve mensen die ze dan naar het asiel brengen. Er zit voor iedereen wel een hondje die hij of zij leuk vindt.

Er zijn 3 soorten honden die veel voorkomen in Spanje :

- Podenco (die is er van klein tot groot formaat)
- Bodeguero (die is ongeveer tussen de 35 en 45 cm)
- Galgo (die is groter dan 50 cm hoog)

Deze honden zijn vaak wel echte rashonden omdat zij speciaal worden gefokt om te helpen bij de jacht. Als een hond zijn werk niet goed doet of te oud is, dan worden deze honden doodgemaakt of weggejaagd door de jager. Dit is natuurlijk heel erg zielig want een hond kan er niet altijd wat aan doen als hij bijvoorbeeld geen goede speurneus heeft of niet hard genoeg kan rennen. Als de jagers de honden doodmaken doen ze dat heel gemeen. Ze schieten de honden dood. Of ze worden achtergelaten in een stuk bos waar ze zelf hun eten moeten zoeken,

maar dat kunnen ze niet omdat ze dat niet hebben geleerd. En het meest afschuwelijke is dat ze ook levend worden opgehangen aan een boom! Dit is verboden in Spanje maar de jagers doen het toch! Als Peter Koekebakker dat zag dan werd hij heel boos en ging dan naar de politie. Dat vonden de jagers niet leuk en daarom vonden ze Peter geen leuke man! Gelukkig zijn er steeds meer jagers die nu begrijpen dat je een hond niet zomaar kan doodmaken en brengen ze hun honden steeds vaker naar een asiel.

Soms worden er wel 100.000 honden doodgemaakt door de jagers als het jachtseizoen is afgelopen!

Dit is afschuwelijk en moet onmiddellijk stoppen!

De mevrouw die in Spanje nu de leiding over het asiel heeft, gaat af en toe naar scholen toe om les te geven. Zij leert de kinderen in Spanje hoe ze moeten omgaan met dieren! Dit is heel goed werk want als iedereen in Spanje weet hoe je goed met een hond moet omgaan en hoe je hem moet verzorgen zijn er veel minder zwerfhonden en ander dierenleed.

Doordat Peter alle dieren wilde helpen werd het asiel steeds groter en inmiddels is het asiel zo groot geworden dat er ongeveer 400 honden zitten en in totaal rond de 600 dieren.

Dit is net zoveel als alle honden in alle asiels in héél Nederland bij elkaar.

Veel honden die in het asiel zitten worden geadopteerd door mensen in Nederland, België, Duitsland, Spanje en Gibraltar. De honden gaan dan in een bus of met het vliegtuig naar het land waar hun nieuwe baasje woont en waar ze een nieuw thuis krijgen.

In Duitsland en Gibraltar is ook een team van vrijwilligers die helpen om een nieuw baasje voor de honden te vinden.

Maar wat doet de Nederlandse Stichting Second Chance Foundation Nederland / Animal in Need voor het asiel in Spanje?

Als je alle eerdere hoofdstukken hebt gelezen, begrijp je dat het heel veel geld kost om alle dieren in het asiel goed te verzorgen en eten te kunnen geven. Anders dan in Nederland krijgt een asiel in Spanje geen geld van de gemeente om voor de dieren te zorgen.

Gelukkig zijn er mensen die geld cadeau doen aan het asiel om de verzorging van de dieren te kunnen betalen. Die mensen noemen we donateurs. Een donateur is iemand die geld aan een goed doel geeft, in dit geval is dat het asiel waar zoveel honden en andere dieren wonen.

Onze stichting zorgt ervoor dat het asiel iedere maand genoeg geld krijgt om de honden (en natuurlijk ook de andere dieren die in het asiel wonen) te kunnen verzorgen zodat ze iedere dag te eten hebben, de kennels schoongemaakt worden, door een dierenarts behandeld kunnen worden als ze ziek of gewond zijn en alles wat je kunt bedenken wat er nodig is.

Hoe krijgt onze stichting dan al dat geld dat nodig is bij elkaar?

Onze stichting krijgt dat geld van:

- Sponsoren: dit zijn vaak bedrijven die geld geven in ruil voor reclame op bijvoorbeeld de website van Animal in Need.
- Donateurs: dit zijn mensen die geld schenken aan het asiel van Animal in Need.
- The Beachwalk: dit is een jaarlijks terugkerend “strandfeestje” in Nederland waar heel veel honden, en vooral veel “Koekebakker honden” (zo worden de honden uit ons asiel genoemd) aan meedoen. Er wordt een strandwandeling met de honden georganiseerd en er is van alles te doen. Er wordt een loterij gehouden waarbij je leuke prijzen kunt winnen, er worden foto’s van de honden gemaakt en er staan kraampjes waar je spullen voor je hond kunt kopen. Om aan de strandwandeling mee te doen betaal je een klein geldbedrag en de lootjes voor de loterij worden ook voor een klein geldbedrag verkocht. Al het geld wat hiermee wordt opgehaald, wordt dan aan het asiel overgemaakt.
- Er zijn vrijwilligers die bijvoorbeeld spullen verkopen op een markt, of oliebollen bakken, een veiling houden en nog veel meer leuke dingen bedenken waarmee zij geld voor het asiel kunnen inzamelen. Al het geld dat deze vrijwilligers hiermee “verdienen” geven zij weer aan het asiel.
- Er is op de website ook een winkel (webshop) waar spullen verkocht worden en
- Er worden inzamelingsacties gehouden. Een inzamelingsactie wordt gehouden als er honden kostbare behandelingen of operaties bij de dierenarts moeten krijgen, omdat zij bijvoorbeeld aangereden zijn, zwaar verwaarloosd of mishandeld zijn als ze het asiel binnenkomen. De ingewikkelde operaties kunnen vaak niet in het asiel worden gedaan en dan

moeten de mensen van het asiel met de hond naar een andere dierenarts. Die operaties kosten veel geld.

- Ook gebeurt het dat er plotseling iets kapot gaat, gerepareerd moet worden of als er iets moet worden aangeschaft of gebouwd.

Zo was er een heftruck nodig om de zware zakken, bijvoorbeeld hele grote zakken met voer die wel 500 kilo wegen, op te kunnen tillen. Er is ook is er een inzamelingsactie geweest zodat er een grote schuur kon worden gebouwd als onderdak voor de paarden en de ezels waar ze kunnen schuilen en slapen als het regent of als het te warm is.

Toen het een keer heel hard heeft geregend en er veel overstromingen waren gingen de muren van de kennels kapot. Er kwamen grote scheuren in die snel gerepareerd moesten worden, voordat de muren zouden instorten. Er is toen ook een inzamelingsactie gehouden om die reparatie te kunnen betalen.

Als er een inzamelingsactie wordt gehouden dan wordt er op de facebookpagina van Animal in Need een oproep gedaan om geld in te zamelen en hier wordt dan natuurlijk ook uitgelegd waar het geld voor nodig is. De mensen kunnen dan helpen door geld te doneren zodat de dierenartskosten betaald kunnen worden, de spullen die nodig zijn kunnen worden gekocht of bouwwerkzaamheden kunnen worden gedaan.

- Maar er wordt niet alleen geld ingezameld voor het asiel, maar ook spullen die ze nodig hebben. In Spanje wordt er door mensen ook regelmatig voer en schoonmaakmiddelen aan het asiel gegeven. In Nederland zamelen we ook spullen in, zoals dekens, halsbanden, zwembadjes en voerbakken. De spullen die in Nederland worden ingezameld worden dan door een vrachtwagen naar het asiel in Spanje gebracht.

Zoals je hierboven hebt kunnen lezen is geld eigenlijk één van de belangrijkste dingen voor een asiel. Niet alleen geld is belangrijk maar ook mensen die komen helpen of mensen die spullen aan het asiel willen geven en de vrijwilligers die onze stichting en het asiel helpen zijn heel erg belangrijk. Zonder vrijwilligers kan een stichting niet bestaan!

Wat is een vrijwilliger:

Een vrijwilliger is iemand die allerlei dingen voor een goed doel doet en helpt, zonder dat zij er voor betaald worden.

De vrijwilligers die bij onze stichting werken doen dit dus allemaal voor niks.

De meeste vrijwilligers hebben ook gewoon een baan, ze werken bijvoorbeeld als schooljuf, timmerman, politieagent, directeur, hebben een winkel of zijn buschauffeur. Al het werk wat zij voor onze stichting en het asiel doen, doen ze in hun vrije tijd.

Wat doen de vrijwilligers ?

- ze doen de administratie, zorgen dat de rekeningen betaald worden.
- ze maken de foto's en filmpjes van de honden die nog een baasje zoeken zodat ze mooi op de website staan.
- ze maken de website.
- ze zoeken nieuwe baasjes voor de honden.
- ze organiseren dat de honden met de bus of met het vliegtuig naar Nederland, België of Duitsland naar hun nieuwe baasjes kunnen reizen.
- ze zijn opvanggezin en laten de honden die nog geen nieuw baasje hebben tijdelijk in hun huis logeren totdat de hond een nieuw baasje heeft.
- ze halen de ingezamelde spullen op.
- ze bakken oliebollen en organiseren andere dingen om geld of spullen voor het asiel in te zamelen.
- ze helpen in het asiel in Spanje met het verzorgen van de honden, ze spelen en knuffelen met de honden, ze helpen met het schoonmaken van de kennels of bouwen of repareren dingen in het asiel.

Hoe adopteer je nou een hond uit Spanje?

Op de website van onze stichting www.animalinneed.com staan de honden die geadopteerd kunnen worden. Op foto's en filmpjes van de honden kun je zien wat het voor hond is en zo kunnen mensen een hond uitzoeken. Als ze een leuke hond zien, bellen ze met een adoptie medewerker. Een adoptiemedewerker is iemand die gaat kijken of de hond bij de mensen past. Om dit goed te kunnen beoordelen zullen ze de mensen eerst heel veel vragen stellen. Waar iemand woont, of je wel genoeg tijd hebt om voor de hond te zorgen, of je tuin een hek heeft, of er kinderen in het gezin wonen en nog veel meer. Verder wordt uitgelegd dat het goed kan zijn dat de hond nog niet zindelijk is

(en nog niet snapt dat hij niet in huis zijn plasje en poepje hoort te doen), dat de hond nog commando's aangeleerd moet worden (zit, lig, af en kom) omdat ze al die dingen nog nooit hebben geleerd.

Verder vertelt zij ook welke hondenziektes er in Spanje voorkomen en legt ze uit dat sommige honden nog nooit in een huis hebben gewoond, buiten zijn geweest of mishandeld waren in het verleden, waardoor zij nu nog een beetje bang kunnen zijn en aan een hoop nieuwe dingen eerst nog moeten wennen. Deze honden hebben extra aandacht nodig en de nieuwe baasjes moeten daarom ook geduld met de hond hebben. Als de adoptiemedewerker denkt dat de hond bij jullie past, komt er een huisbezoek. Een vrijwilliger, die in de buurt woont, gaat dan bij de nieuwe baasjes op bezoek om bijvoorbeeld te zien of de tuin wel een goed hek heeft, zodat de honden niet kunnen ontsnappen. Als alles goed is kan de adoptie doorgaan. (De nieuwe baasjes worden adoptanten genoemd). Door de stichting wordt dan geregeld dat de hond naar Nederland kan reizen. De nieuwe baasjes moeten vaak nog een paar weken wachten tot de hond komt.

Hoe komen de honden dan naar Nederland of België?

Eén keer per maand rijdt er een speciale bus, met alle honden die een nieuw baasje hebben en daar gaan wonen of die eerst bij mensen gaan logeren in Nederland of België . Die bus rijdt van Spanje, via Frankrijk naar België en dan naar Nederland. Deze lange reis duurt 24 uur. Tijdens de reis zitten de honden in speciale hondenhokken in de bus. Hier kunnen ze tijdens de hele lange reis lekker uitrusten en slapen. Er zijn kleine en grote hokken in de bus. Sommige honden zitten alleen in een hok en sommige honden zitten samen in een hok tijdens de reis. Behalve geadopteerde honden reizen ook honden mee die nog geen nieuw baasje hebben. Deze honden gaan dan naar een opvanggezin. In een opvanggezin logeert de hond soms een paar dagen en soms ook wat langer. Voor de hond is dat natuurlijk super, hij hoeft dan niet meer in het asiel te wonen en daar op een nieuw baasje te wachten maar kan dan al in een lekker mandje bij lieve mensen in een huis logeren. De hond mag namelijk blijven logeren totdat hij wordt geadopteerd en eindelijk een nieuw baasje heeft. Bij het opvanggezin kan de hond een beetje uitrusten na zijn leven in een asiel en wennen aan het leven in een huis. Ook begint het opvanggezin alvast met de opvoeding van de hond en leert hij zo al allemaal nieuwe dingen. Sommige mensen willen liever eerst kennis maken met een hond voordat zij besluiten om de hond te adopteren, omdat ze bijvoorbeeld zelf al een hond hebben en willen weten of ze elkaar leuk vinden en vriendjes worden. Daarom zijn opvanggezinnen hele belangrijke vrijwilligers binnen de stichting.

Als het hondentransport na de lange reis in Nederland aankomt staan de nieuwe baasjes en de opvanggezinnen al ongeduldig te wachten. De

nieuwe baasjes krijgen dan voor het eerst hun hond in het echt te zien. Ook zijn er dan veel vrijwilligers van de stichting die helpen om de honden allemaal uit de bus te halen. Één voor één stappen ze uit de bus. De honden gaan daarna eerst even naar een grasveld om te kunnen plassen en poepen en om even te kunnen rennen na de lange reis. Daarna gaan zij met hun nieuwe baasjes of met hun opvanggezin mee naar huis. Dit is heel fijn voor de hond, hij hoeft dan niet meer in op een betonnen vloer te slapen maar krijgt een heerlijke zachte warme mand om in te slapen. Ook heeft hij dan eindelijk mensen die hem veel aandacht en knuffels kunnen geven en die met hem spelen. Na een paar dagen belt onze adoptiemedewerkster naar het nieuwe baasje om te vragen hoe het gaat.

Voordat de hond naar zijn nieuwe huis kan heeft hij al veel meegemaakt.

Zodra de hond in het asiel komt wordt hij door de dierenarts nagekeken of hij wel gezond is. Als de hond ziek is of gewond wordt hij eerst beter gemaakt. Hij moet dan eerst nog even in het ziekenhuis blijven voordat hij naar zijn kennel gaat. Als de hond gezond is en niet gewond gaat hij meteen naar een kennel en krijgt hij nieuwe hondenvrienden. Deze kennels worden iedere dag schoongemaakt door de mensen die in het asiel werken en door vrijwilligers die in het asiel komen helpen.

Als de kennel wordt schoongemaakt dan moet eerst alle poep worden opgeruimd, daarna wordt de kennel met water schoongespoten. De honden krijgen dan ook eten en de waterbakken worden weer met vers water gevuld. Ook wordt er gekeken of de honden niet ziek of gewond zijn en wordt er met de honden geknuffeld en gespeeld. Vaak staat er ook een klein zwembadje in de kennel, waar de honden lekker kunnen badderen als het heel warm is.

Van alle honden worden foto's en filmpjes gemaakt. Die foto's en filmpjes worden op de website gezet, zodat de mensen die een hond willen adopteren op de website goed kunnen zien hoe de hond eruit ziet en hoe hij is. Zo maakt een hond meer kans dat hij wordt gekozen. De website wordt door vrijwilligers in Nederland bijgehouden.

Op de website staat alle informatie over de hond. Hoe hij heet, hoe oud is hij, hoe groot hij is. Er staat ook hoe het gedrag van de hond naar mensen of andere honden is. Soms weten we wat meer van de hond als die door zijn vorige baasje in het asiel is afgegeven, maar van honden die zijn gevonden weten we niks.

Als mensen een hond adopteren moeten zij een adoptiebijdrage betalen. Dat komt omdat er kosten worden gemaakt om de hond naar Nederland te laten reizen.

Deze kosten worden gemaakt:

- inentingen en bloedtesten van de hond
- de hond wordt gecastreerd of gesteriliseerd (behalve de puppy's want die zijn nog te jong)
- dierenpaspoort
- chip
- hondentuigje
- de kosten van de reis per bus of vliegtuig naar Nederland.

En dan heb je eindelijk een hond uit Spanje en dan....

Dan wordt het tijd dat je ervoor gaat zorgen dat je nieuwe hondenvriend ook echt je vriendje gaat worden.

Na zijn lange reis kun je eindelijk je hond meenemen naar huis. Thuis aangekomen begint zijn nieuwe leven! Dit is heel spannend voor de hond en het is dus heel belangrijk dat je hem rustig laat wennen! Voordat de hond vertrekt naar Nederland krijgt hij allemaal middeltjes om vlooiën, teken en andere beestjes die op de hond kunnen zitten dood te maken, want die willen we niet in ons huis hebben. Dus als je thuiskomt moet hij eerst heel goed gewassen worden om de dode parasieten en andere dode diertjes in zijn vacht eruit te halen. Daarna kan hij met de andere dieren in huis kennismaken. Dit moet wel goed in de gaten worden gehouden, want het is niet de bedoeling dat ze gaan ruziemaken of vechten! Als er al een andere hond in huis is, moet die vaak even wennen aan zijn nieuwe vriend.

Dan een lekkere bak met voer en water klaarzetten en hem zijn mandje laten zien. Je kunt hem even in de tuin (als die er is) laten snuffelen. Het is ook belangrijk om de eerste weken steeds hetzelfde rondje te lopen zodat de hond al gauw zijn eigen huis gaat herkennen. Na een paar dagen zul je al zien dat je nieuwe vriend al gaat wennen aan jou en zijn nieuwe omgeving. De ene hond is daar sneller in dan de andere. Sommige honden zijn ook een beetje bang buiten omdat ze helemaal niet gewend zijn aan bijvoorbeeld auto's, of fietsers en brommers. Of vuilnisbakken.... Het kan van alles zijn, maar meestal is het gauw over en lopen ze steeds stoerder naast je! En anders moet je hem er rustig aan laten wennen.

Ook is het heel goed om samen op cursus te gaan. Jullie leren dan samen hoe je met elkaar moet omgaan en je leert hoe je de hond moet laten luisteren.

Ook is het heel belangrijk om vanaf de eerste dag te beginnen met “zindelijkheid training”. Dit betekent dat je hond moet leren dat hij niet in huis mag poepen en plassen.

Je leest het al, het hebben van een hond geeft heel veel werk maar ook heel veel plezier! Want geloof me of niet je kunt heel erg lachen om je hond. Die doet af en toe hele grappige dingen, maar soms ook niet. Dan maakt hij je schoen kapot of een kussen of nog erger, de bank! Meestal gebeurt dat als de hond zich verveelt als hij alleen thuis is. Het is dan ook heel erg belangrijk om hem gelijk te laten wennen dat hij af en toe alleen thuis is. In het begin laat je hem een minuutje alleen en na een week tien minuten enz. Heel langzaam moet je dit opbouwen. Sommige honden vinden het niet erg om even alleen thuis te zijn en andere honden weer wel. Dit weet je nooit van te voren, ook al komt je hond niet uit een asiel maar bij een goede fokker vandaan, hij kan hij last van verlatingsangst hebben.

Onze adoptiemedewerksters kunnen je hier heel veel advies in geven. Mocht dit niet voldoende zijn dan hebben wij ook een hondengedragdeskundige die onze stichting helpt. Die helpt niet alleen met verlatingsangst bij de honden maar ook bij andere problemen die je tegen kunt komen als je een nieuwe hond in huis neemt. Het opvoeden van een hond is dus heel belangrijk en nodig. Maar het allermooiste is dat je een onvoorwaardelijke lieve trouwe hondenvriend hebt, die heel erg blij zal zijn dat jij zijn vriend bent!

Een mooi verhaal over een hondje dat eerst niet kon lopen.

Dit hoofdstuk is misschien wel het leukste hoofdstuk! Hier komt een verhaal van een hondje dat heel ziek was waardoor hij niet op zijn pootjes kon staan en niet kon lopen. Dat hondje heet Valiente (dit

spreek je uit als Va-lie-jen-te). Die naam betekent dappere en moedige krijger en dat Valiente ook een heel dapper en moedig hondje is kun je in zijn verhaaltje lezen.

Valiente is een heel lief jong pupje met een prachtig bruin haar toen hij in het asiel kwam. De mensen in het asiel zagen al meteen dat hij heel erg ziek was, omdat hij niet kon lopen en ook niet op zijn achterpootjes kon staan. Hij sleepte zijn achterpootjes alleen maar over de grond. In het asiel waren de mensen hier erg verdrietig over. Gelukkig waren er in Nederland hele lieve mensen die Valiente heel erg graag wilden adopteren en hem wilden helpen om weer beter te worden. Zij hebben hem de naam Valiente gegeven, want toen hij in het asiel kwam had hij nog geen naam. Al snel kon Valiente met het vliegtuig naar zijn nieuwe baasjes in Nederland reizen. Zijn nieuwe baasjes zijn toen met hem naar de dokter geweest. De dokter heeft hem medicijnen gegeven en Valiente moest ook elke dag heel veel oefenen om zijn pootjes weer sterker te maken zodat hij hier weer op kon staan, lopen en rennen. De mensen zijn elke dag met hem naar een speciaal zwembad gegaan waar Valiente kon zwemmen. Doordat hij zoveel zwom werden zijn pootjes steeds sterker en sterker. Valiente wilde heel graag samen met de andere hondjes en zijn baasjes kunnen spelen en rennen en daarom deed hij ook heel erg zijn best met zwemmen. Iedere week zagen zijn baasjes dat het steeds beter met Valiente ging en na 5 maanden heel veel oefenen kon Valiente eindelijk weer goed op zijn pootjes staan en lopen en zelfs rennen en spelen met zijn nieuwe hondenvriendjes en zijn baasjes. Valiente is nu weer heel gelukkig!

Wat een mooi verhaal hé? Dit is een verhaal van een hond die hele lieve baasjes heeft gekregen en nu een mooi, fijn en gelukkig leven heeft.

Gelukkig is bovenstaand verhaal één van de velen. Helaas gaat het soms ook niet goed. Mensen hebben een verkeerde keuze gemaakt bij het uitzoeken van een hondje of er gebeuren andere dingen (bijvoorbeeld omdat de baasjes zelf ziek worden of omdat ze gaan scheiden) waardoor een hondje niet kan blijven. Dit is altijd heel verdrietig en vanuit de stichting gaan wij dan weer erg ons best doen om een nieuw baasje en huis voor de hond te vinden.

Wat kun je doen om te helpen?

Tja, nu je bijna alles hebt gelezen, en je misschien wel een mooi werkstuk hebt gemaakt of nog stoerder een spreekbeurt aan het voorbereiden bent, denk je misschien wel: “Zal ik ook kunnen helpen?”

Natuurlijk! Iedereen die wil, kan helpen.

Het is misschien een beetje lastig om wat te verzinnen dus zullen we je een beetje helpen met wat voorbeelden:

- Als jullie een hondje willen nemen of je hoort van vriendjes dat ze een hond willen nemen, kun je je ouders of je vriendjes vertellen dat er ook heel veel honden in een asiel op een baasje wachten.
- Je kunt spullen inzamelen, misschien heeft je moeder of de buurvrouw nog oude handdoeken of dekens die ze weg wil gooien.
- Je kunt met je klas afspreken om lege flessen in te zamelen en het geld van de flessenbonnetjes aan het asiel te doneren.
- En je helpt natuurlijk ook al door deze spreekbeurt te doen.